

Den 31. januar 1986

Spørgsmål 16 af 31. januar 1986:

Udvalget ønsker sig oplysning om tidligere procedurer ved underskrift af traktater i EF, herunder om der har foreligget en situation som den nuværende, hvor de andre lande vil underskrive før Danmark vil være i stand hertil.

Svar:

Ved multilaterale folkeretlige aftaler er det sædvanligt at åbne for undertegnelse på et givet tidspunkt, men således at stater, som kan få adgang til at underskrive, selv kan vælge underskrivelestdpunktet, evt. inden for en given tidsramme.

Denne praksis har hidtil ikke været fulgt i EF. EFs medlemslande har ved indgåelse af folkeretlige aftaler vedrørende EF-samarbejdet fulgt en praksis gående ud på samtidig underskrivelse. Siden undertegnelsen den 18. april 1951 af EKSF-traktaten m.v. er der undertegnet i alt ca. 35 sådanne aftaler. Herunder f.eks. tiltrædelsestraktaterne og traktaten om ændring af Grønlands status.

I EF har det således ikke hidtil været betragtet som hensigtsmæssigt eller nødvendigt at følge den almindelige praksis ved undertegnelse af multilaterale aftaler.

De grundlæggende traktater indeholder ingen regler om fremgangsmåden ved underskrivelse. I medfør af art. 236, stk. 3, i EØF-traktaten og tilsvarende bestemmelser i EURATOM- og EKSF-traktaterne træder ændringer i kraft efter, at disse er ratificeret af alle medlemsstater i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Statsministeriet

Den 31. januar 1986

Spørgsmål 17 af 31. januar 1986:

»Har tidligere regeringer konfereret med Grønland og Færøerne forud for vedtagelse af London- og Københavns-rapporten?«

Svar:

De daværende regeringer har ikke med Grønland og Færøerne drøftet Københavns- og London-rapporten forud for disses vedtagelse i henholdsvis 1973 og 1981.

Statsministeriet

Den 31. januar 1986

Spørgsmål 18 af 31. januar 1986:

»Vil regeringen uddybe sin besvarelse af spørgsmål 6 under hensyn til de synspunkter, der blev fremført på samrådet om samme spørgsmål?«

Svar:

Om begrebet vejledende folkeafstemning har regeringen i besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 6 tilsluttet sig den citerede tekst fra et memorandum fra professor Alf Ross.

I professor Max Sørensens statsforfatningsret fra 1969 hedder det bl.a. (pag 69):

»I det repræsentative folkestyre er det frie valg af folkets repræsentanter det fundamentale demokratiske element. Dette udelukker imidlertid ikke, at der om visse spørgsmål iværksættes en umiddelbar meningstilkendegivelse i form af folkeafstemning som et supplement til, eller korrektion af, de valgte repræsentanternes beslutninger, men heller ikke denne form for umiddelbart demokrati kan i det moderne samfund udstrækkes til at blive mere end den forholdsvis sjældne undtagelse.«

Regeringen er enig i disse betragtninger og skal i øvrigt henvise til følgende afsnit i professor Max Sørensens fremstilling (pag. 179):

»Derimod kan der intet være til hinder for, at der uden for grundlovens rammer iværksættes en afstemning, hvis udfald kan tjene til vejledning for de kompetente led i statsstyret, og altså ikke skal gøre indgreb i disses frie beslutningsret. Sådanne konsultative folkeafstemninger kan dog næppe iværksættes administrativt, dvs. alene efter beslutning af regeringen. Under hensyn til den politiske betydning, der vil knytte sig til en sådan afstemning, vil det være rimeligt at kræve lovhjemmel. Dette vil for øvrigt også være nødvendigt for at iværksætte det ydre apparat, som er nødvendigt til at gennemføre en folkeafstemning.«

Regeringen har, fra den første gang fremførte tanken om en vejledende folkeafstemning, naturligvis været opmærksom på, at en sådan afstemning kun kunne gennemføres i henhold til en lov, som er vedtaget af et flertal i folkettinget.